

BÀI HỌC 7

SỰ DẠY DỠ CỦA CHÚA GIÊ-SU VÀ CUỘC THIỆN ÁC ĐẤU TRANH

CÂU GỐC: “*Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các người được yên nghỉ*” (Ma-thi-ơ 11:28).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Ma-thi-ơ 11:29; Rô-ma 4:1-6; Ma-thi-ơ 13:3-8, 18-23; Ma-thi-ơ 7:21-27; Gia-cơ 2:17; Ma-thi-ơ 7:1-5.

Khi nghĩ về chủ đề cuộc thiện ác đấu tranh, chúng ta có thể nghĩ đó là một cái gì tuyệt vời và lớn hơn cuộc sống. Và chỉ vậy thôi – một bức tranh lớn. Vì lý do này, nó có thể được gọi là một “siêu tự sự” [metanarrative], một câu chuyện bao gồm và giải thích nhiều hơn một điều hay một câu chuyện. Một siêu tự sự thì nhiều hơn là chỉ một câu chuyện địa phương. Ví dụ, cuộc đi xe nổi tiếng của Paul Revere là một câu chuyện địa phương, trong khi cuộc Cách mạng Mỹ là một bức tranh lớn hơn và vinh quang hơn.

Và bức tranh cho thấy chủ đề thiện ác đấu tranh thì lớn hơn và vinh quang hơn. Nhưng điều đó xảy ra hằng ngày, ngay trên trái đất, trong đời sống riêng của chúng ta, trong cách chúng ta liên quan đến Đức Chúa Trời, đến sự căm dỗ, và đến những người khác. Cuộc sống hằng ngày của người ta bị ảnh hưởng – nhiều hay ít – bởi các sự kiện lớn hơn về chính trị và kinh tế. Trong cùng một cách, mỗi cuộc đời của chúng ta bị ảnh hưởng bởi những sự kiện lớn của cuộc thiện ác đấu tranh.

Trong bài tuần này, chúng ta sẽ học về một số các sự dạy dỗ khiêm tốn và thực tế của Đức Chúa Giê-su về các vấn đề thông thường hằng ngày. Sự nghiên cứu này sẽ giúp chúng ta lúc phải đấu tranh để biết và làm theo ý muốn Đức Chúa Trời khi cuộc thiện ác đấu tranh xảy ra xung quanh chúng ta.

CÓ NHIỀU LOẠI YÊN NGHỈ

**“Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ” (Ma-thi-ơ 11:29).
Làm thế nào “ách” của Chúa đem lại sự yên nghỉ cho linh hồn chúng ta?**

Lời mời gọi này thêm một khía cạnh cá nhân vào bức tranh lớn hơn nhiều về sứ mạng của Đức Chúa Giê-su để giải phóng con người khỏi kẻ thù. Lời nói của Ngài thực sự được trích từ sách Giê-rê-mi. Giê-rê-mi hứa là linh hồn người ta sẽ được an nghỉ nếu họ trở lại với tôn giáo của tổ phụ họ, thay vì thờ hình tượng của các quốc gia xung quanh (Giê-rê-mi 6:16). Hình ảnh về sự yên nghỉ thì rất phong phú trong Kinh Thánh. Sự yên nghỉ bắt đầu với chính Đức Chúa Trời. Ngài nghỉ khi hoàn thành công việc Sáng Tạo (Sáng thế Ký 2:2). Sự yên nghỉ của Ngài đưa đến sự yên nghỉ của ngày Sa-bát và được giữ hằng tuần. Sự yên nghỉ cũng được giữ (1) trong cả năm qua các ngày lễ hằng năm (Lê-vi Ký 16:31; Xuất 23:14-17), (2) mỗi bảy năm trong “năm Sa-bát của đất” (Xuất Ê-díp-tô Ký 23:11), và (3) mỗi 50 năm trong năm Hân Hỉ, khi những người nô lệ được trả tự do và các món nợ được tha (Lê-vi Ký 25:10). Người ta được hưởng sự yên nghỉ khi Đức Chúa Trời ở với dân Ngài (Xuất Ê-díp-tô Ký 33:14), nơi không có kẻ thù hoặc các sự kiện xấu xảy ra (1 Các Vua 5:4; Phục truyền 25:19). Sự nghỉ ngơi được vui hưởng trong đất mà Chúa ban cho dân Ngài (Giô-suê 1:13), đặc biệt là khi mọi người trở về từ chế độ nô lệ ở Ba-by-lôn (Giê-rê-mi 30:10). Sự nghỉ ngơi cũng được chia sẻ trong sự hiểu khách với người lạ (Sáng thế Ký 18:4), và tận hưởng cuộc sống gia đình bình yên (Ru-tơ 1:9; Châm ngôn 29:17). Nhưng không có sự yên nghỉ cho dân Chúa ở các nước khác (Xuất Ê-díp-tô Ký 5:4, 5; Ca thương 1:3). Những kẻ ác không được yên nghỉ, họ giống như biển động với sóng mạnh. Họ không thể nghỉ ngơi (Ê-sai 57:20). Sự nghỉ ngơi cho họ là sự chết và ngôi mộ (Gióp 3:11, 13, 16-18). Khải huyền 14:11 cũng có một sự cảnh báo mạnh mẽ về sự nghỉ ngơi cho những người ở bên kia cuộc thiên ác đấu tranh trong những ngày cuối cùng. Sự yên nghỉ mà Đức Chúa Giê-su ban cho là một món quà rất lớn. Đó là món quà của ngày Sa-bát. Ngày Sa-bát cho chúng ta thời gian với Đấng Tạo Hóa. Món quà yên nghỉ của Đấng Christ nhìn nhận tình trạng hư mất của chúng ta và khôi phục chúng ta trong mọi cách. Và khi phạm lỗi lầm, chúng ta vẫn có lời hứa về một nơi yên nghỉ ở bên cạnh Đấng Cứu Thế của chúng ta.

Có những cách nào, ngoại trừ ngày Sa-bát, chúng ta có thể học để hưởng sự yên nghỉ mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta? Làm thế nào chúng ta tìm được sự yên nghỉ cho linh hồn mình trong Đức Chúa Giê-su? Cũng đọc Rô-ma 4:1-6.

TRỒNG VÀ GẶT

Chủ đề thiện ác đấu tranh được trình bày rõ ràng trong thí dụ người gieo giống của Đức Chúa Giê-su. Ngài liệt kê bốn câu trả lời trong sách Phúc âm cho thấy có nhiều hơn là chỉ người “tốt” và người “xấu” trên thế giới. Đời sống thì khó hiểu, vì vậy chúng ta cần thận trọng khi tiếp xúc với những người không chấp nhận phúc âm như chúng ta nghĩ họ cần.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 13:3-8,18-23. Bằng những cách nào chúng ta có thể hiểu rất rõ ràng cuộc thiện ác đấu tranh có thật thế nào trong câu chuyện này?

Các trận chiến tâm linh thì có thật. Kẻ thù (Sa-tan) sử dụng bất cứ phương pháp nào để khiến mọi người đi xa sự cứu rỗi. Ví dụ, về những hạt giống rơi dọc đường, bà Ellen G. White viết, “Sa-tan và các quỷ sứ của nó đang ở trong các buổi họp mà phúc âm được rao giảng. Thiên sứ trên trời cố gắng gây ấn tượng vào lòng người ta với lời của Đức Chúa Trời. Nhưng kẻ thù cố gắng hết sức để làm cho lời đó thành vô ích. Sa-tan thì háo hức để làm chậm công việc của Thánh Linh Đức Chúa Trời. Đấng Christ đang thu hút các linh hồn bằng tình yêu của Ngài. Nhưng Sa-tan cố gắng lôi kéo những người được Đức Chúa Trời cảm động để chấp nhận và đi theo Đấng Cứu Thế.” – Phỏng trích Christ’s Object Lessons, tr. 44.

Người ta có thể hỏi, tại sao người nông dân không cẩn thận hơn và dùng phí phạm bằng cách ném hạt giống trên đường đi? Tại sao ông ta không siêng năng hơn để đào những đá sỏi? Tại sao ông ấy không nhổ đi các cỏ dại?

Khi gieo hạt giống phúc âm, nỗ lực của con người luôn luôn có giới hạn. Chúng ta phải gieo khắp mọi nơi. Chúng ta không phải là người quyết định đất nào tốt hay xấu. Cỏ dại cho thấy rằng chúng ta không thể ngăn chặn điều ác mọc lên ở những nơi bất ngờ nhất. Chúa của mùa gặt làm việc trong hậu trường sẽ đảm bảo rằng tất cả những người có thể được cứu sẽ được cứu. Chúng ta làm công việc của mình và phải học để tin tưởng Ngài sẽ làm công việc của Ngài.

Có những cách nào chúng ta có thể biết ví dụ này thật như thế nào? Tại sao một số người chỉ mới chịu phép báp-têm đã bỏ nhà thờ? Hoặc tại sao những người khác không có hứng thú gì về Đức Chúa Trời? Và tại sao những người khác trở nên mạnh mẽ trong đức tin?

XÂY TRÊN ĐÁ

Vấn đề là chúng ta đứng ở đâu trong cuộc chiến ác đấu tranh xảy ra xung quanh chúng ta thì rất quan trọng. Vấn đề này liên quan tới mỗi cuộc đời. Chúng ta hiểu cuộc chiến ác đấu tranh ảnh hưởng mỗi người chúng ta thế nào trong dự ngôn xây nhà trên đá

Đọc Ma-thi-ơ 7:21-27. Có điều gì rất đáng sợ về ví dụ này?

Bạn nghĩ gì khi tưởng tượng câu chuyện này? Đá ở đâu và cát ở đâu? Đối với một số người thì cát chỉ thấy tại bãi biển. Nhưng câu chuyện này có lẽ không phải về một ngôi nhà bên bờ biển mà có lẽ ở một trong những ngọn đồi dốc thoải nơi mà hầu hết các làng mạc được đặt ở bên cạnh một thung lũng nào đó.

Đức Chúa Giê-su miêu tả hai ngôi nhà. Một được xây chỉ trên bề mặt trong khi ngôi nhà kia có nền tảng đi sâu xuống nền đá (Lu-ca 6:48). Không có cách nào để biết sự khác biệt giữa hai ngôi nhà đã hoàn thành cho đến khi trời mưa đổ xuống trên các ngọn đồi. Sau đó, một trận lũ (flash flood) tràn ầm ầm xuống thung lũng. Đối với một trong những người thợ xây nhà, lũ lụt không phải là vấn đề, bởi vì ngôi nhà được xây trên đá. Nhưng, đối với người khác, đó là một vấn đề. Nếu không có một nền tảng vững chắc, căn nhà chỉ được xây dựng trên bề mặt sẽ bị cuốn trôi theo nước lũ ào ạt.

Đức Chúa Giê-su đã chia sẻ câu chuyện ngụ ngôn này vì Ngài biết chúng ta tự đánh lừa chính mình. Có một cuộc đấu tranh nghiêm trọng đang xảy ra. Nếu không có sự giúp đỡ nào, chúng ta không thể tồn tại. Đức Chúa Giê-su đã thành công chống lại sự gian ác. Vì vậy, đó là lý do tại sao Ngài được gọi là Vầng Đá.

Cuộc đấu tranh cá nhân chống lại sự gian ác có thể thắng được; nhưng điều đó chỉ có thể được nếu chúng ta xây dựng cuộc đời mình vững chắc trên Ngài (Vầng Đá). Và chúng ta có thể xây trên Ngài chỉ qua sự vâng phục Ngài. “Vậy, kẻ nào nghe và làm theo lời ta phán đây, thì giống như một người khôn ngoan cất nhà mình trên vầng đá” (Ma-thi-ơ 7:24). Điều này thật giản dị. Đức tin rất quan trọng. Tuy nhiên, Kinh Thánh nói rằng đức tin không có việc làm thì “chết” (Gia-cơ 2:17, 20, 26).

Hãy đọc Ma-thi-ơ 7:22, 23. Nhân danh Đức Chúa Giê-su để đuổi quỷ hay nói tiên tri đều bày tỏ rằng những người này có “đức tin.” Nhưng số phận của họ thế nào? Hãy tự hỏi, bạn xây nhà mình trên nền tảng gì? Làm thế nào để bạn biết câu trả lời?

ĐỪNG XÉT ĐOÁN

Đức Chúa Giê-su giảng Bài Giảng Trên Núi trong những ngày đầu của chức vụ Ngài. Các bài giảng này bao gồm những lời dạy dỗ đầy ngạc nhiên. Để bắt đầu, Ngài phán cùng những người bình thường là họ có giá trị và được phước trong con mắt của Đức Chúa Trời (Ma-thi-ơ 5:3-12). Ngài cũng nói rằng họ là muối (Ma-thi-ơ 5:13) và sự sáng (Ma-thi-ơ 5:14-16). Muối và sự sáng đã được người dân coi là có giá trị. Ngài nói về tầm quan trọng của luật pháp Đức Chúa Trời (Ma-thi-ơ 5:17-19). Nhưng Ngài đã cảnh báo họ đừng cố gắng để gây ấn tượng với người khác bằng hành động tốt của mình (Ma-thi-ơ 5:20). Ngài tiếp tục phán rằng đạo đức được xác định bởi những gì người ta nghĩ, chứ không phải chỉ bởi những hành động của họ (Ma-thi-ơ 5:21-28). Nhưng Ngài cũng cảnh báo rằng họ phải canh chừng hành động của mình (Ma-thi-ơ 5:29, 30). Khi một người đọc qua toàn bộ bài giảng, họ có thể nhận thấy Ngài bao phủ tất cả mọi thứ về cuộc sống của con người và các mối quan hệ (đọc Ma-thi-ơ 5 – Ma-thi-ơ 7:27).

Xin đọc Ma-thi-ơ 7:1-5. Bằng những cách nào cuộc thiện ác đấu tranh được mô tả như thật trong các câu này? Ví dụ, làm thế nào cuộc đấu tranh giữa thiện và ác được thấy ở đây?

““Đừng đoán xét ai, để mình khỏi bị đoán xét.” Đừng nghĩ mình tốt hơn những người khác, và đặt mình lên làm quan án của họ. Vì bạn không thể hiểu được tất cả mọi thứ, bạn không thể đánh giá người khác. Khi chỉ trích người khác, bạn đang lên án chính mình. Khi làm vậy, bạn cho thấy mình cộng tác với Sa-tan. Chúa phán, “Hãy tự xét mình, để coi các người có ở trong đức tin không; hãy tự kiểm chứng mình. Đây là công việc của chúng ta.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 314.

Khi Đức Chúa Giê-su phán đừng đoán xét, Ngài đã nói lên hai điều quan trọng. Thứ nhất, lý do chúng ta đoán xét người khác vì chúng ta cũng làm điều mà mình đang chỉ trích (Ma-thi-ơ 7:1, 2). Nếu chúng ta đừng chú ý đến mình thì bảo đảm rằng mọi người xung quanh sẽ nhìn vào người mà chúng ta chỉ trích hơn là vào chúng ta. Thứ hai, Đức Chúa Giê-su phán điều chúng ta thấy trong anh chị em mình thường chỉ là một phần nhỏ về vấn đề riêng của chúng ta. Thật rất dễ dàng để thấy cái rác trong mắt của họ, nhưng không thấy cây dàm trong mắt mình.

Có gì khác biệt giữa sự đoán xét một người và đoán xét các hành động của họ đúng hay sai? Tại sao đó là một sự khác biệt rất quan trọng để làm?

“TA THƯỜNG Ở CÙNG CÁC NGƯỜI LUÔN”

Ma-thi-ơ kết thúc sách Phúc âm của mình với một số câu khích lệ nhất của Đức Chúa Giê-su, “Ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế” (Ma-thi-ơ 28:20). Điều này có ý nghĩa gì đối với chúng ta trong cuộc sống của mình, trong cuộc đấu tranh, thất bại, và thất vọng, và ngay cả khi chúng ta cảm thấy Đức Chúa Trời đã làm chúng ta thất vọng?

Thật cũng thú vị là Ma-thi-ơ bắt đầu Phúc Âm của mình khi nói rằng Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta. Nhưng trước hết Ma-thi-ơ liệt kê dòng họ của Đức Chúa Giê-su từ Vua Đa-vít. Sau đó, ông kể về câu chuyện một thiên sứ hiện đến cùng Ma-ri và sau đó Giô-sép. Tiếp theo, Ma-thi-ơ giải thích rằng một bé trai được sinh ra sẽ là “Em-ma-nu-ên,” Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta (Ma-thi-ơ 1:23).

Nhiều lần trong Kinh Thánh, Đức Chúa Trời đã hứa, “Ta sẽ ở cùng con.” Ngài hứa sẽ ở với Y-sác (Sáng thế Ký 26:24), với Gia-cốp (Sáng thế Ký 28:15), với Giê-rê-mi (Giê-rê-mi 1:8, 19), và với con cái Y-sơ-ra-ên (Ê-sai 41:10; Ê-sai 43:5). Lời hứa này thường được thực hiện trong thời gian khó khăn và đau khổ khi những lời nói của Đức Chúa Trời có ý nghĩa nhất.

Một câu khác diễn tả gần tương tự, “Ta sẽ chẳng lìa ngươi đâu, chẳng bỏ ngươi đâu” (Hê-bơ-rơ 13:5). Vài câu sau đó nói thêm, “Đức Chúa Giê-su Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi” (Hê-bơ-rơ 13:8). Lời hứa này cũng vậy, được lặp đi lặp lại nhiều lần. Những lời này được thấy khi Môi-se giao quyền lãnh đạo cho Giô-suê (Phục truyền 31:6, 8). Đức Chúa Trời cũng lặp lại những lời này với Giô-suê sau cái chết của Môi-se, “Ta sẽ không lìa ngươi, không bỏ ngươi đâu” (Giô-suê 1: 5). Khi Đa-vít truyền ngôi cho Sa-lô-môn, ông cũng nói với Sa-lô-môn rằng Đức Chúa Trời sẽ chẳng hề từ bỏ cũng chẳng hề lìa khỏi Sa-lô-môn (I Sử ký 28:20).

Đức Chúa Giê-su, Đấng không bao giờ thay đổi, Đấng luôn luôn ở với chúng ta, đã có một lời hứa mạnh mẽ cho các nhà lãnh đạo của chúng ta trong đức tin. Họ phải đối diện với những khó khăn và thử thách. Và họ đã có những thách thức lớn nhất trong đời sống của họ. Nhưng họ chắc chắn có sự hiện diện liên tục của Đức Chúa Trời.

Đối với các hội thánh của Đấng Christ vào thời kỳ cuối cùng, những lời hứa này rất quan trọng. Lời hứa của Đức Chúa Giê-su là luôn luôn ở với chúng ta cho đến cuối cùng đi đôi với mạng lệnh của Ngài cho chúng ta là huấn luyện các môn đồ, làm phép báp-têm và dạy cho họ. Vì vậy, mục tiêu của chúng ta là cứu người, với sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, để họ không ở phía bên bại trận trong cuộc chiến ác đấu tranh.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Tác giả Leon Wieseltier đã viết về “một trong những câu chuyện buồn nhất trên thế giới.” Ông kể về một người Anh, tên là “S.B.,” đã bị mù từ khi sinh ra. Tuy nhiên, tin mừng là, khi 52 tuổi, S.B. đã được ghép giác mạc cho anh ta thị giác. Lần đầu tiên trong đời, S.B. có thể nhìn thấy! Đây phải là một điều rất thú vị cho anh để có thể thấy thế giới xung quanh mình mà anh đã không nhìn thấy trong cuộc sống của mình. Tuy nhiên, sau đó, Wieseltier trích dẫn cuốn sách mà lần đầu tiên ông đọc câu chuyện này. Ông nói rằng S.B. “Thấy thế giới buồn tẻ, và rất buồn bởi sơn bị tróc và không hoàn hảo. . . . Anh ta lưu ý nhiều hơn và nhiều hơn nữa những sự không hoàn hảo trong mọi thứ, và xem xét các lỗi nhỏ và vết trầy trong sơn hoặc gỗ. Anh thấy chúng thật khó chịu, rõ ràng mong muốn một thế giới hoàn hảo hơn. Anh thích màu sắc tươi sáng, nhưng trở nên chán nản khi ánh sáng mờ nhạt. Sự buồn thảm của anh trở nên càng ngày càng tồi tệ hơn. Anh ta từ từ bỏ cuộc sống tích cực, và ba năm sau anh qua đời.” – Phòng trích www.newrepublic.com/article/113312. Chà! Thật khó để hiểu nhưng đồng thời, cũng không khó. Thế giới của chúng ta là một nơi bị hư hoại. Cuộc chiến ác đấu tranh đã xảy ra ở đây khoảng hơn sáu ngàn năm. Một cuộc chiến tranh kéo dài sáu ngàn năm sẽ để lại rất nhiều đổ nát trong thế giới của chúng ta. Chúng ta đã cố gắng hết sức để làm cho thế giới này tốt hơn, nhưng nó dường như không đi đúng hướng. Thật ra, nó sẽ tồi tệ hơn. Đó là lý do tại sao chúng tôi cần những lời hứa cứu chuộc. Điều này chỉ đến với chúng ta từ chiến thắng của Đấng Christ trong cuộc chiến ác đấu tranh. Chiến thắng này đã đạt được tại thập tự giá và được ban miễn phí cho tất cả chúng ta.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Bạn có thể học được những bài học nào từ câu chuyện của S.B. trong bài học hôm nay?
2. Như chúng ta thấy trong bài học hôm thứ Ba, những người nói, “Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhân danh Chúa” làm điều này hay điều nọ (Ma-thi-ơ 7:22, 23) là các tín hữu trong Đức Chúa Giê-su. Đồng thời, xin lưu ý các điểm chính của các câu hỏi. Họ tập trung vào ai? Họ tập trung vào những gì? Câu trả lời ở đây cho thấy tại sao họ đã bị lừa dối?
3. Nếu bạn có một người bạn hoặc thành viên trong gia đình làm một điều gì đó rõ ràng là sai, làm thế nào bạn đối phó với vấn đề này mà không phải là đoán xét?